

OPĆINSKI SUD ZENICA
BROJ: Ps- 808/04
ZENICA , 08.10.2004.godine

Općinski sud Zenica, sudija Ljevaković Ramo , u sporu tužitelja GIP“BOSNAGRAF“ Visoko, koga zastupa punomoćnik Karamehić Fuad advokat iz Visokog, protiv tuženog „GAS & METAL“ d.o.o. Visoko, Ozrakovići bb, koga zastupa punomoćnik Karavelić Aida advokat iz Visokog, radi duga 11.220,00 KM , nakon održane glavne i javne rasprave dana 09.09.2004.godine, kojoj su prisustvovali punomoćnici stranaka,donosi dana 08.10.2004.godine

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati na ime glavnog duga novčani iznos od 11.220,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- na iznos od 660,00 KM počev od 25.07.2002. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 26.08.2002. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 21.10.2002. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 18.11.2002. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 19.12.2002. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 23.01.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 25.02.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 06.03.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 14.04.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 28.05.2003. godine do isplate,
- na iznos od 1.320,00 KM počev od 17.07.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 30.08.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 30.09.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 31.10.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 30.11.2003. godine do isplate,
- na iznos od 660,00 KM počev od 31.12.2003. godine do isplate,

te da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.447,00 KM sve u roku od 30 dana po donošenju presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O B R A Z L O Ž E N J E

Tužilac je dana 19.04.2004.godine podnio tužbu ovome sudu protiv tuženog radi naplate duga po osnovu zakupnine u iznosu od 11.220,00 KM tražeći i naplatu kamata i troškova spora.

Tužilac u tužbi navodi da mu tuženi po osnovu ugovora o zakupu poslovnog prostora , te po osnovu računa koji su priloženi uz tužbu duguje utuženi iznos.

Tužitelj navodi da je po istom pravnom osnovu presudu donio Općinski sud u Visokom br. Ps- 38/01 od 19.12.2002. godine, te je navedenu presudu dostavio kao dokaz.

Tuženi je osporavao osnovanost tužbenog zahtjeva iz razloga jer posjeduje ugovor o zakupu garaža koji je sačinjen između Iskre Visoko, a Bosnagraf Visoko je pravni sljednik navedene firme i Termoelektrane Kakanj-Ćatići koja je zakupac po ovome ugovoru. Tuženi je istakao da je Termoelektrana Kakanj-Ćatići se obratila sa zahtjevom za povrat u posjed garaža po kom osnovu je podnesena tužba u ovome predmetu, te je priložila u spis dva zahtjeva za povrat u posjed garaže.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokaze u spisu i to ugovor o zakupu poslovnog prostora između tužioca i tuženog od 31.10.1996.godine, te presudu Općinskog suda u Visokom br. Ps-38/01 od 19.12.2002.godine, gdje je po istom osnovu vodjen spor između istih stranaka, uvid u račune br. 621/02, 692/02, 844/02, 904/02, 959/02, 57/03, 142/03, 165/03, 269/03, 357/03, 445/03, kao i račun br. 446/03, a koje račune je tužitelj ispostavio utuženom po osnovu zakupa poslovnog prostora po ugovoru o zakupu. Pored navedenog sud je pročitao i prijedloga dozvolu izvršenja upućen Općinskom sudu u Visokom po pravosnažnoj i izvršenoj presudi Općinskog suda Visoko br. Ps-82/02, izvršio uvid u dokaze tuženog i to ugovor o zakupu garaže zaključen između pravnog prednika tužitelja i Termoelektrane Kakanj-Ćatići o zakupu poslovnog prostora na 40 godina, a po osnovu koga se traži zakupnina od tuženog, pročitao zahtjev za povrat u posjed garaže Termoelektrane Kakanj od 17.11.1997.godine, te zahtjev za ulaz u posjed garaže od 30.01.2004. godine, kao i obavijest Termoelektrane Kakanj od 06.09.2004. godine i akt br. 5580/04 od 26.08.2004. godine, pa je donio odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz ugovora o zakupu poslovnog prostora koji je zaključen između tužioca i tuženog 31.10.1996. godine vidi se da su ugovorne strane ugovorile zakup poslovnog prostora u površini od 126 m², te odredile zakupninu 600,00 KM mjesečno. Radi se o važećem ugovoru između stranaka po osnovu koga je tužitelj tuženom i ispostavio račune sa uračunatim porezom od 10%. Iz presude Općinskog suda u Visokom br. Ps-38/01 od 19.12.2002.godine vidi se da je po istom pravnom osnovu tužitelju već dosudjivana naknada za zakup poslovnog prostora, a navedena presuda je pravosnažna, te je po osnovu iste i podnesen prijedlog za dozvolu izvršenja Općinskom sudu Visoko 17.06.2003.godine. Iz naprijed navedenog vidi se osnovanost tužbenog zahtjeva. Ovo iz razloga jer se zakupnina traži po ugovoru koji je i dalje na snazi između stranaka. Tuženi je mogao tražiti raskid ili poništenje navedenog ugovora sa svim pravnim posljedicama koje iz toga proizilaze, ako je smatrao da tužitelj nema pravo davati prostor naveden u ugovoru o zakupu poslovnog prostora u zakup. Povrat prostora također je po osnovu ugovora o zakupu garaža koje je zaključila Termoelektrana Kakanj sa pravnim prednikom tužitelja mogla tražiti Termoelektrana Kakanj, međutim ista nije podnijela tužbu protiv tužitelja u ovom. Dakle, kako je tužitelj vlasnik garaža i faktički posjednik i kako postoji ugovor o zakupu poslovnog prostora sa tuženim tuženi i tužitelj su u pravnom odnosu, pa je iz svega naprijed navedenog vidljiva osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja. Ovo pogotovo iz razloga jer raniji zakupac garaža Termoelektrana Kakanj ne pokazuje volju za povrat u posjed garaža po ugovoru o zakupu na 40 godina, a po kom bi bila legitimisana da ih koristi i eventualno izdaje u podzakup. Nepokazivanje volje se vidi kroz dopise koji se upućuju tužitelju, a bez utuživanja istog.

Sve naprijed navedeno ukazuje na osnovanost tužbenog zahtjeva, pa je sud nakon ocjene svih dokaza, a bez saslušanja svjedoka, jer su predlagani za činjenice vidljive iz isprava i nalazeći da necjenjeni dokazi nisu od uticaja na presudjenje i usvojio tužbeni zahtjev tužioca, te obavezao tuženog kao u izreci presude.

sjeduje
avni
u.

Troškovi na koje je obavezan tuženi odnose se na taksu na tužbu u iznosu od 242,00 KM, takse na presudu u istom iznosu, te troškova punomoćnika tužitelja, a koji se odnose na sastav tužbe 235,00 KM, pristup na pripremno ročište 720,00 KM, pristup na glavnu raspravu 720,00 KM, upotreba vlastitog automobila 50,00 KM, troškovi po članu 35. AT 60,00 KM, te porez na usluge 178,00 KM. Kako je tužitelj u potpunosti uspio u sporu i kako je troškovnik sastavljen u skladu sa važećom Advokatskom tarifom sud je tužitelju i odredio tražene troškove.

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Zenica , a putem ovog suda u roku 30 dana po donošenju presude. Žalba se podnosi u 3 primjerka putem ovoga suda.

Sudija

Ijevaković Ramo

